

Слѣдъ малко — цигулката спира веднага. Чуватъ се гласове: Дѣ е той? — Дѣ е Павелъ?

Гласа на Хаджи Николина Булка, иди го вижъ!

Павелъ. Скача, заключва вратитѣ; пакъ седа на сѣщото място.

Небето е загаснало и въ стаята е здрачъ, въ който едвамъ се назъртва снагата на Павла.

Мълчание.

Чува се какъ се разотиватъ долѣ.

Слѣдъ малко се чува леко и боязливо потромване на вратитѣ.

Гласа на Дѣла. Павле?

Мълчание.

Гласа на Дѣла. Заключено ли е, че не се отваря?

Мълчание.

Гласа на Дѣла. Отключи Павле, азъ искамъ да те видя . . .

Мълчание.

Долѣ нищо не се чува. Тъмнината се усилва и едва се назъртва едрата фигура на Павла, който въздъхва издѣлбоко.
